

Hêvîn Hîso

Hestên Kurjer

-Hestên Kurjer.HÊVÎN HÎSO

Hestên Kurjer

Hêvîn Hiso

Amadekarê Weşanê:

Yekîtiya Rewşenbîran- Kantona Efrînê

Wêneya Bergê: Henîf Hemo

Çapa Yekem: REŞEMÎ 2017

Hêvîn Hiso

HESTÊN KUJER

Ji nifşên jin ên ku bi vîna xwe tîrêjên roja nû dirêsin, xwîşka min Dunya Hiso ya ku di 29 Eylûlê sala 2014 an tevî govenda azadiyê bûye, weke çirûskekê her û her vîn dide, ji giyana wê û hemû pakrewanên roja nû re van helbestan dikim diyarî.

Hêvîn Hiso

Hestên Kurjer

Hevalên Azadiyê

Ha li serê wî çiyayî

tu dibînî?

Agirê şîn,

ew tenê rengên agir dizanin.

Binêre li milê din

refek siwarên azadiyê

berê xwe dane rojê

pişta xwe dane bîranînên duh..

Gavên wan ewqasî bi bawerî ber bi
hêviyan diçin.

Xuyaye ew in xwediye vî çiyayî.

Serê wan her bilind e

li azadyê digerin....

Rûliken û xweşik in.

Bi hêz in.

Tenê pariyek nan û hinek xwê

di bêrîka wan de ye.

Bibhîze çawa dîlanê digerin

bablekan dileyizin

ew dîlana wan a herî xweş e.

Bi tîrêjên rojê re şiyar dibin.

Hezkiriyên jiyânê ne.

Ew in xwedyên vê zayînê

zayîna hezkirin û azadiyê.

Tihna Evîna Te

Ji tihna evîna te westiyam,

Lê îro zêde bû.

Dilê min berê xwe da asîmanan

giliyên xwe ji xwedawendên baranê re
kir.

Dilê min lava û axînên xwe

gihandin ber destên

xwedayên evîn û baranê,

asîman jî xemgîn bû..

giriyaana

bikerbeke mezin giriya...

Ew ên ku ji nav destên xwedawendan
dibariyan.

Hêstirên çavên min bûn lawiko

Dilo, Cano Ka bêje min..!

ma ne bese tihnbûn?

Va ye giriyê asîmanan jî

tihna min ne şikand..!

xweziya.....

Erê xweziya niha

em li bin vê barnê bibûna xwelî

têr av bibûna

têr evîn bibûna.

xweziya.....

Jiyana Min A Jibîr Kirî

Xweziya bi tenê û dûr

bi bayê azadiyê re heval bim.

Nizanim

dibe ku ji min xeyidê be.

Bila ev rondikên min

çîroka min ji te re bêje..

gunehên min biborîne.

Ey jiyana min a jibîr kirî

min gelek ji te hez kiribû.

Te çima ez hiştim û derbasbû??

Ka ji çiyayên xwe bipirse

Eşq û hesreta min

çîroka keziyên min

ji robarên xwe re bêje.

Wa li ser wî çiyayî şopên lingên min

mîna şûna birînekê xuya dikin.

Wa li ser wî çiyayî bêhna keziyên min

mîna bayê serê sibê

xwe li pelên dara gûzê dide.

Gunehên min bibûrîne

ey jiyana min a jibîr kirî.

Bajarê Evînê

Min got: xweziya vê sibehê rêwî bama

li bajarê te bibûma mêvan ,

kolan bi kolan ezê li xwe bigeriyama.

Dibêje min: neyê na neyê,

ez ditirsim tu werî ,

wêneyên duh ne mabin li vir .

Ev bajar nemabe weke her car,

gelek nav lê hatine kirin.

Min got: Ez çî bikim bajarê min jî bê dil
maye,

min gelek bêriya bajarê xwe kiriye..

Gote min: Nexwe were

ez jî tîm

di nîvê rê de emê ji xwe re bajarekî ava
bikin,

bila navê wî jî bajarê evînê be.

Baran Dibare

Xweziya ez niha li bin vê baranê
bama...!!

Ew ditirse baran min şil bike.

Dibêje wê baran keziyên te sar bike.

dîsa xweziya,

xweziya baran min şilûpil bike,

jixwe baran jî dizane ku hêrsa dilê min

ewqasî germ e,

tenê baran dikare sar bike.

Dema baran bi ser min de dibare,

dêmên min gulhinarî dibin

herdû lêvên min mîna xecxecokan sor
dibin,

tu dibê qey xweda wê kêlîkê min pîroz
dike

taca xwedawendan datîne ser serê min.

Ew, yê ku mîna baranekê dibarî

di dilê xwe de dibêje:

Xweziya ez jî bi te re li bin wê baranê
bama,

yan xweziya ez baran bama, û bi ser te
de bibariyama...!

Berî Oxira Dawî

(Diyarî ji bo giyanê şehîdan)

Duh di nava vî bajarî re derbas dibûn,
bi destên xwe oxira dawî dixwestin

çavên xwe li her dîmenekî digerandin, li
her kevirekî,

li her bostek ax,

bi hesret ji xwe re digotin:

Em dixwazin azad û weke xwe bijîn!!

tu jî ji me qelena xwe lehengiyekê divê

....

meraq neke welato

va ye em ê bidin..

îro jî wa refek ji evîndarên vê buhara
germ

ku duh oxira dawî dixwastin,

îro jî di nav hinavên welatê min Efrînê
re derbas dibin

xwe bi axa welat dibêçin.

Duh bû,

berê we ber bi rêwîtiyeke lehingiyê ve
bû

îro jî hevalên we li dora we ne

destana Egîdiya we dirêsin

ji we re dibêjin:

Em jî tên

ger ne îro be wê sibe be.

îsal li vî welatî

buharê xwe liber xweşîkbûna we negirt

zû hat

dibe ku ji germahiya dilê we be!!

Vaye refên şehîdan têne

yek , du , sê , çar û pênc

gelek karwan in.

Dilê min nagire

ey xwendevanê vê helbesta min

kêliyêk ji dîtî û jiyankirina van dîmenan
dil û hinavan tînin xwar,

ne rondik ne jî helbest xwe li ber digre.

Di wê kêlîkê de jiyana radiweste

tenê ew dîmena duh û strana

(çî ciwan in pir şêrîn in xemle na mirin
şehîd).

Bi karwanê şehîdan re

ber bi jiyana bê mirin ve diçe.

Bila Dilê Min Hew Bisote

Wê rojê tenê awirên çavên te
xwe berdidan nav zeviyên hinavên
min..

Ez tirsyam ji wan awirên bi tihin..

Dibe ku tu ji mêj ve

li çerxeriyekê li benda min bû
Biborîne!

Ez ê di vê kêliyê de

çavên xwe ji awirên te birevînim ,

di qorzîkekê de

bibim kuştîyê wan awiran.....

bigrîm .. .

na na neyê ...

bila agirê te me ne sotîne ...

jixwe berê te ez hezar carî bi van
awiran sotandime.

Here ji vir û min neke gunehbarê van
bîstikan

Na, rondikên min jî bihêle

bila ew jî nebin esîrên tiliyên te ...

û li paş xwe jî menire..

bila dilê min hew bisote

di riya xwe de jî hevokên xwe bi xwe re
bibe,

bila ew li benda bê hêviyê nemînin ...

Ji Xeyda Te Re Straneke Fedyok

Ez ji xwe reviyam

ji te jî

ketim xewê

min nizanî ku te ez ji xwe re revandim

tu bûyî mêvanê xewna min,

tu ne weke her car bû.

Peyvên hevokên te kêr bûn

te hinek digotin û hinek jî dixwarin.

Min got: Tu xeyidiye ??

Te got: Nizanim ma tu dibêjî:

Ma qey te tu guneh bi min kirye?

Ez mam bê bersiv,

Lê min hinek çîrok jî ji xwe re hiştin.

Wê kêliyê min stranek ji te re stra

hinek hevokên wê tên bîra min:

"Ez li çavên te dinêrim, ditirsim û
newêrim bêje min çi guneh kirye?

Ma ez ê xwe çawa ji te veşêrim"

Hingî tu keniya

min stranek bexşî xeydandina te kir.

Ez ê Her Weke Xwe Bimînîm

Vê sibehê ez û xwe bûn yek.

Li vî welatî, azadî, ji xwe bawerkirin
dibe bazirganî.

Vê sibehê min xwest ez bibim gunehbar
min dizanî ku bi van gunehan ez ê bêm
çarmêxkirin...

dîsa ez ketim vê riyê....

Ez û bayê bûn dijmin,

her wî çiqasî xwe li nav sîngê min dida
ku min paşde bide,

her min jî lez dikir...

Hey bayê,

ma her tim te ez dehf didam

ez û tu dibûn yek

berê me ber bi rojê bû.

Ji ber çî tu niha dibî dijmin

tu dixwazî min ji vê riyê vegeînî?!

Ma qey tu li ber min ketiye ?

Ma te ji bîr kiriye, me ji hev re gotibû:

Em ê hemû zincîran biqetînin

ta ku em bighêjin bêdawiyê

Bes e, xwe li nav sîngê min nexe.

Were em bi hev re van sînoran derbas bikin.

Bawer bike ez ne tirsîme ji çarmêxkirinê.

Min carekê di nava vê civatê de bi çavên tije rondik li asîmanan nihêrî kesrek kûr kişand..

Ji nişka ve baranê lê kir..

baran û rondikên min bûn yek.

Baranê te xêr e?

tu ne di dema xwe de dibarî??

Tu dixwazî bêje min, ez jî hevalê te me.

Yan jî tu dixwazî kesek bi min nehese
ku tu rondikên min dişo!!

Ey Delalo

Bes li tiliyên min binhêre

li çavên min.

Biborîne, ez di rewşeke awarte de me.

Bes bike pirsan, hew birînan kûr bike

.....

ez jî vê baş dizanim...

li vî çaxî peyva rast her bi temen e

di çavên gelean de guneh e.

bawer bike ez ê her wekî xwe bimînim.

Vê Buharê

Vê buharê çikir û çi nekir
ez ji hiş revandim
û xwe berda nav hinavên min
her ez kirim nav xew û xewnan...
dike min dagir bike,
dike min ji heval û xoşewîstan
birevîne.....!!!?
ez li ber xwe didim û didim

nizanim ez ê dagirkeriya wê hilweşînim
yan jî ew ê min di nava pencên xwe de
bihêle!??

carna xwe dike baran bi ser min de
dibare....

carnan jî xwe dike ba û bablîsok
xwe li nav sîngê min dide...

Buharê te çi ji min divê??

Tu bes bertîlan bike diyarî ?

Ez ê bimînim hişyar û ranazim.

Gazinên Buharê

Va ye ez im buhara ku tu gazinan jê
dikî

Ez ê jî ji te re bêjim:

Ma te çi bi min kir û çi nekir?

Te haj xwe tune,

ji te we ye ku buharê tu dagir kiriye,

tu nizanî ku te ez û hemû demsalên din
di çavên xwe de dagir kirine.

Te ne reng bi min hiştin ne jî xweşikbûn
mîna artêşekê porê teyê zer
xwe berdane vêsuruştê.

Ne ba, ne jî bahoz
xwe li ber bayê porê te
bêhna beybûnên te, digrin.

Va li vî welatê dûr
hemû evîndar bi ku de diçin?!

Li şûna rengên buharê
dîmenên te li ber çavên wan e
li ser kulîlkan,
di kenê zarokan de
di firîna çûkan de

êdî tenê navê te xuya dike.

Hew maye ku navê buharê

bibe navê te,

yan jî navê te bibe buhar...

Hew maye ku tu bibî demsala

pêncemîn.

Hema Carekê Bêje

Ez im, vê havîna gerim li bajarê te
digerim ...

Ez im tîrêjeke rojê ya bi tihn im
di nava hinavên te de dikelim....!

Ez im, helbest û çîrokên te,

Hêrsa şoreşa te me.

De ka careke din

hemû hevok û çîrokên xwe yên
nuxumandî

veke...

hema carekê

bê tirs

bêje,

Tu yî paytexta jiyana min.

Hema careke din û bê tirs bêje:

Tu yîra min...!

Evîna Veşartî

Beriya 17 salan

dema ku hîn nû fêrî ciwantiyê dibûm

ji nişka ve

bûm dîla helbestên wî.

Ji bo ku ew jî zanibe

min helbestên wî dizîn,

ya rastî min dizanî ku ew helbest

ji xwe yên min bûn.

Ger ne yê min bin jî,
ew ji bo min hatibûn hûnandin.
Erê hevalo, ew 17 sal
çawa mîna helbestekê
derbas bûn û çûn.
Hevalê min, haa li ser wî çiyayî,
"çiyayê Qendîlê"
li wî cihê min gelek sal
min gelek helbstên te
binax kirin.
rojek bê,
ez û te bi hev re
herin wî çiyayî

em ê bi hev re li helbestan bigerin.

Hevalo, wê rojek bê

Em ê çîroka me û helbestan

ji evîndaran re bêjin.

çîroka du evîndarên ku di nava

xweziyan de şewitîn..

Tenê helbest bûn şahidê

evînê.

Kirasê Tenêbûnê Li Min Neke

Tu jî weke hemiyan
di nava deryaya pirsan de
vê şevê min nehêle...
Zû de min çivîkên xewnan firandibûn...
Min dizanî ku evîn birîneke
kûr û kûr e
Li vî bajarê qelebalix
tenêbûn her kirasê xwe li min dike.

Her ku ez û evînê li hev dibin mêvan ...
ji nûve min dike dagirkera xewnan.
Li vî bajarê qelebalix
kirasê tenêbûnê li min neke
di nava bêdengiyê de min nehêle.....
Hew dikarim li ber xwe bidim.
Rojên ku tîpên te li min nebin mêvan ...
Wê rojê tîpên min sêwî dimînin.
Kirasê tenêbûnê li min neke
ma ez ê çibikim bi tenê di nava vî
bajarê
qelebalix de.....
Her li van kolanan dimeşim...

her gelek tîp ji hestên min diweşin....

kêmek maye ez jî hilweşim.

Dîsa tenêbûnê kirasê xwe li min kir.

Ma ez ê çibikim li van kolanan ..

Eger..

ku giyanê te ne li vir be

ez ê çibikim ji van tîpên bê hest.

na na...!

Ez ê kirasê tenêbûnê biçirînim û werim

Ez ê tîpên hilweşandî jî berhev bikim

Û bi xwe re bînim...

yek tîpê jî nahêlim

Va ye hatim...!!

Ne Ez Heme Ne Tu

Bê destûr ez bûm mêvana te.

Min xwe berda nava rûpelên te,

rûpel bi rûpel ez li xwe geriyam,

min xwe nedît, ez nebûm,

û neji şopên min xuya dikirin,

ez li te ji geriyam

min tu nedît

ji wê roja ku te ez winda kirim de

tu bûyî penaber,
û tu jî tune yî,
wê demê
tenê wê kêliyê, min zanîbû
ger ez û tu tune ne
kesekî din jî tune ye...!

Welatê Min

Li welatê min
du şopên lingan hene
ev riyeke rêwîtiyê ye,
şopên birêz û li pay hev in,
Weke ku şopên bi tirs in,
her çiqasî riya wan dirêj dibe,
dibe ku ji vê rêzê dernakevin.
Li kêleka vê riyê şopênku bi axê re
bûne yek hene

Pir xweşik û azad in.

Bayê azadiyê li nav kolanên welatê min digere

bi dengê zarokên ku dibêjin a b c ... roj bilind dibe.

Çiqas xweş e ku mirov li welatê xwe azad bijî

Wek ku zarokek ji şîrê dayika xwe têr bibe.

Rêwiyo!

te ewqas xewşikbûn li pişta xwe hişt

te berê xwe da welatan ji ber çi????!

Ma qey cihê te tunebû,

te nizanîbû azad bijiya....

Ew berdaqa di destê te de hezar carî
çîroka

Poşmaniya te dibêje....

Neşerme ku tu vegerî

li welatê xwe pîroz bijî.

Te ewqas sînor û zehmetî derbas kirin ji
bo tu bighêjî welatê xelkê.

Ez bawar im,

welat jî hezar carî hêja ye

ku tu carek din vegerî.

Ev jiyana azad û bi rûmet

Hêja ye ku tu lê vegerî.

Kobanê

Îro azadî bûye mêvanê te
likaşê Miştenûrê dîlanê digerîne....
Tu jî mîna bazê azadiyê
baskên xwe veke
hembêza xwe bide ba.
Bila pêlên azadiyê
xwe li asîmanên te bidin.
Bila bablîsoka azadiyê

toz û kulxanê
bi ser dijminên te de bibarîne.
Ez baş dizani mtu yî
keleha berxwedanê
tu yî bîranîna Şîlanû Viyanan.
De bilîlîne Kobana delal
birfire asîmanan û bi hêrs biqîre
bêje:
Ez im xwediye vî welatî...!!
azadî her hevalê min e.....

Ji Ber çi ?

Ger asîmanên te têra awirên min
nedikirin

ji ber çi

te ewqas baskên xewnan vekirin

û bi ser min de hilweşandin?!!!!

Ger tu ji xewnên min ditirsî

Ji ber çi

te ez hişyar ne kirim????

û te ez di nava deryaya xewnan de

bi tenê hiştim.?

Ger tu ji şevê ditirsî

Ji ber çî

te ez kirim evîndara şevê û gelek
xewnan..??!

Ger asîmanên te têra awirên min
nedikirin

ji ber çî

te ez di nava stêran de

yek bi yek gerandim

ta em bighêjin hev?...

Agirê Cixarê

Ev sê, çar û pênc sal hene

Min ew hiştibû,

Lê îro bû dîlê herdû tilî û lêvên min.

Ez baş dizanim ku hevalê min jî

ji zû ve agirê cixareyê ew şewitandiye.

Bi kişandina henaseke kûr

ez birim

û di nîva deryayekê de danîm

min bawer dikir ku ev derya

hemû êş û xemgîniya min bişo, dilop bi
dilop

Rondikên min weşiyar

bûn mêvanê vê deryaya şîn.

Pêleke nazik xwe li rûyê min da

û ez ji êşan hişyar kirim,

ji hingê ve ez û cixarê û vê deryayê
bûne heval.

Bi Qasî Tu Duxwazî Ez ê Bişewitim

Helbest şewat in....

Dibêje ez ê ji deryaya çavên te hezar

helbestan biafirînim

ji porê te deh çîrokên şewetî birêsim

û ji

Di deryaya helbestên te de hemû

gemiyan

min bin av bûn

Eger helbest şewat in

ez ê biqasî tu dixwazî bişewitim û
agiran

dadim

Ji şewata agirên helbestê nte
min tiliyên xwe yek bi yek kiritandin

Ji tihna şewatan ez nemam...

lawoooo bes e

Hemû gemiyên min

di deryaya evîna te de binav bûn

bes e û bes e

Va ye min ala spî li ba kir û ez bi carekê
hilweşiyam

lê her ew dibêje:

Hembêza min bi qasî deryayekê jî fereh e

were û xwe ji pêlên min re berde ..

Were

Bi qasî kêliyên bêrîkirinê, were!

Ji xwe ne sal û ne jî bîstik

Têra tihnbûnê dike.

Were!

Bila di nava bêdengiyê de

em tar û mar bibin.

Na nebêje ez....

çavên te ji min re

çîrokê nşevên dirêj û sar

dibêjin.

Ger eşqa bîrêkirinê li nav hinavê te
xist,

li ber pixarê rûne,

di agirê wê de li min bigere!

Ew ê ji te re

hestên min bixwîne.

Jê netirse.....

ew hêrsa min e,

dîlana dilê min e.

Ka bi destên min bigire!

Em bi hev re
di nava vî agirî de
bibin yek.

Em û Şevê

Di pêşîra vê şevê de
haa li wê gundê jorîn
me û heyvê çêroka evîneke bi tihin Ji
hev re digot.

Şev çîroka me ya bê dawî ye,
ne em jê vedibin ne jî ew me dihêle.

Bi xunava berî sibehê

piştî ku deh caran em şuştin.

Hîna li bendê ye

ku bi berbangê re

hemû xewnên me binuxmîne, me ji
tazîbûnê veşêre.

Şeveke westiyayî bû

şev û heyvê li be rderiyê evîna me
nimêja berbangê dikirin.

Ji me re digotin: Kaniyên vî gundî ji
tîbûnê çikiyan.

Ji gunehên we

evîndarên vî gundî

bûn dizên ramûsan

û li şûna wan gunehan miradên xwe
girêdan.

Pêşwaziya Heyvê

Her ku roj here ava
ezê li ser çogên xwe danîşim
û ji xwedayê heyvê re,
bi dehan caran herim sicûdê,
û lavijên pêşwaziya wê bixwînim.
hema vê carê
ez ê bixwazim ku roj were.
Bila ew ji agirên vêşevê

tîrêjên xwe wergire

û xwe li gerdûnê bipêçe.

Zindiyan şiyar bike, Kûlilkan veciniqîne,

Zarokan pêxwas li ser axa sor
bibeziîne,

Dapîr û bapîr ji nû ve

çîrokên li ber deriyan bihûnin

û kesereke kûr bikşînin.

Bi agirê cigarê bişewtînin.

Her ku roj here ava

Ez ê bi dehan caran ji xwedayê heyvê
re

herim sicûdê.

Kê Dizanî

Zû de konê evîna xwe pêçabû

li warê xwe digeriya,

stûnên wê yek bi yek

dişopa azadiyê de

diçikand

Koçerê

carekê em birin zozanan

carekê jî li gel xwedawendan

bi hinaveke tijî eşq digot:

Ez koçer im

Erê ez koçer im.

Wê kêliyê xwedewandên duh

Û bajarên îro jê dihesidîn.

Kesereke kûr dikşand

bêhna çiya û zozanan dikir.

Keniya.....

Erê kê dizanî ku

Koçerê çî ji xwe re digot??!

Asoyên Sersalê

Hovên sedsala bîst û yekan

hin bajar daqûrtandin,

leşkerên welatê min

bajarlipiştaxwekirin

û berê xwe dan hebûnê.

Di navbera çar dîwaran de,

Dengek bilind dibû,

gerdûn digerland.

Zarokên vê salê

digotin: Serê salê binê salê xwedê

aramiyê bide malê.

Kalemêrê li serê rê

li dûr dinêrê,

salê salnameya xwe

bi dawî kir

gopalê xwe bi hêrs li erdê xist

û çû.

Du evîndarên vê buharê

bi destekî çek û

destê din jî dastaneke hezkirinê bi
xwîna xwe têr kirin.

Li ber maseya çarkoşe

Li ser laşê mirovahiyê li hev kirin

Ji bo wê jî,

Nexşeya xapandinê dihat xwendin.

Yên ku fermana qirkirina Şengalê dan,
li perlemanê guhdarî fîlimên xwe dikirin
hêstirên xapînok
bi ser jinekê de
dibarandin.

Helbestvanên çiyayê Kurmênc
di festîvalekê de kom bûn,
hestên xwe ber bi asoyan ve
firandin.

Rondikê Nebare

Baranê dîsa vê sibehê
lehiyên êşan herikandin.

Dilop bi dilop dil dikole
na nebare!

sibehê tu têra ahînan nakî.

Tu têra êşan nakî.

Nebare!

Bedena min li van lingan siwar bûye

her min dibezîne.

Bi ku ve? Nizanim!

Mij û baran e.

Asîman nikare ewran

hilgire.

Ew ji hilweşînê re

dixebite.

Bêhneke kûr dikşînim lê têra eşqa min
nake.

Dinêrim li dûr û nêzîk

dîmen min dixapînin.

Vê sibehê

li kolanên sar ez windayî me.

Asîman dê ewran hilweşîne.

Baranê!

bi hêrs bibare

bila pêlên lehiyên te

min bi xwe re bibe ku ez xwe bibînim.

Vê Sibehê

Weke çiyayekî asê
tu xeyidî bû
bêrîkirinê tiliyên me dixwarin .
Ne qeşayê, ne jî demjimêrê
dikaî gavên bilezbûnê bigirtana .
Di dîtinê de,
peyv bê xwedî diman
dikirin nedikirin nedibûn hevok .

Nêrîn ji nêrînê direvîn
ne diwestîn, ne jî ditebitîn
ber bi asoya zelal ve diçûn .
Ew çiyayê asê ruxiya
Bû deşt, gelî û çem
Û herikê.....
Xatirxwestinê pêşwazî dikir .
Lêdana dil zêde dikir .
xwe amade dikir.
Di rojeke bê nasname
demjimêreke nediyar de ,
tenê dê hêrsa bîrêkirinê
me pêrgî hev bîne.

Ji Mêj

Li bendê bû ku tîrên evîna xwe di dilê
yekî de biçikîne.

Rojekê çaxa ku li ber keviya rêyekê
sêv diçinîn, yekî winda, yekî xemgîn,
yekî

westiyayî ji dûr ve dihat .

çaxa ku ew jî gihişte ber keviya wê
rêkê,

pêrgî wê keça çeleng û bedew hat .

Di wê kêliyê de hemû xemên xwe û
westana xwe jî ji bîr kir

Te digot qey ev hezar sal in li wê
digeriya

Û ji nişka ve ber bi pêlên deryaya çavên
wê yên şîn ket

sêvek dayê û jê pirsî: tu sêveke din
dixwazî?

Ew jî li ber xweşikbûna wê şêt û behitî
mabû,

got: ez ne tenê sêvekê dixwazim .

ez dixwazim li nava zeviyê sêvan bijîm.

kî dizane ew ji çi ditirsiya,

kî dizane çi tirs di hinavên wî de kevin
bûbû

çawa devê xwe avête sêvê,

ji tirsê lerizî û revî, revî û revî...

lê ew, xwediya sêvê,

li şûna xwe

di nava lehiya pirsan û gûmanan de ma

wî nedizanî ku ew bi sêvê ket

êdî rev nikare wî ji evînê rizgar bike,

her ku direvî, êşa wî, evîna wî di

damarên wî

de belav dibû .

Ew êdî dîlê evîna wê keça bedew e, ew
êdî

dîlê keça sêvê ye.

Evîndarê keça sêvan, mîna derwêşekî
her

nimêj û lavan dike ku careke din wê
bibîne.

Keça sêvan li benda xwedayekî ye
ku wê bibe ber keviya wê rêkê

Yê evîndar jî mîna dînekî li
xaçerêkan rawestiya ye,

li bendê ye ku rojekê xwedawenda
sêvan bi

bayê sibehê yan yê êvarê re derbas
bibe.

Belê

Herdû li benda xwedayekî ne

Xwedayekî ku wan dişeveke dîn û pîroz
de bîne ba hev

Dibe ku hevdîtina dawî be !!...

NAVEROK

Diyarî	8
Hevalên Azadiyê.....	9
Tihna Evîna Te.....	11
Jiyana Min A Ji Bîr Kirî.....	14
Bajarê Evînê.....	16
Baran Dibare.....	18
Berî Oxira Dawî.....	20
Bila Dilê Min Hew Bisote	24
Ji Xeyda Te Re Straneke Fedyok	27
Ez ê Her Weke Xwe Bimînim	30

Buharê.....	35
Gazinên Buharê.....	37
Hema Carekê Bêje	40
Evîna Veşartî	42
Kirasê Tenêbûnê Li Min Neke	45
Ne Ez Heme Ne Tu	49
Welatê Min	51
Kobanê	54
Ji Ber Çi	55
Agirê Cigarê	58

Bi Qasî Tu Dixwezî Ez ê Bişewtim....	60
Were	63
Em û Şevê	66
Pêşwaziya Heyvê	69
Kê Dizanî	72
Asoyên Sersalê	74
Rondikê Nebare	79
Vê Sibehê	82
Ji Mêj	85
Naverok	89